

NA VEČER

(Mlad. proga)

Peter Levec

Utrujeni in potni na večer
posedli smo v steptano travo.
Končan je dan. Okorni buldožer
vsak hip izdihnil bo hripavo.

Od grušča prhkega in strtih skal
nad traso pne se sivkasta koprena.
In kakor mi — nenadoma
narava je zasanjana in nema.

Molče sedimo, saj besed ni treba!
V imenu nas nasipi govore.
Za nas predrte gore govore
in žulji, ki zvečer se razbole,
ko sonce se k zatonu spušča
in kakor groblja rdečkastega grušča
dremav oblak v daljavi rdi.